

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 50. Aurelianensis Novarriæ inclusus auxilium postulat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](#)

dio absumptæ, aut fluctibus haustæ in- Sæcul. XV.
teriissent, & Sfortia quoque triremes oc. A.C. 1495.
cupasset; verbo, omnia ad frustrandum
hujus expeditionis successum communi
opera conspirasse videbantur.

§. L.

Aurelianensis Novarriæ inclusus au-
xilium postulat.

Ceterum Foederati Novariensem ur- Comm. lib. 8.
bem summo, eoque constanti impetu cap. 8.
oppugnant, cumque confecto Fornovi- Guicci. l. 2.
ensi prælio magnam capiarum partem eo
misissent, obseSSI ad tantas redacti fuere
angustias, ut ferme bis mille incolæ,
aut inediæ, aut morborum violentia jam-
jam confecti, necatique numerarentur:
ubi vero Galliarum Regis exercitus A-
stensi urbi appropinquaverat, paulisper
obseSSI animum erigere cæperunt, mox-
que Aureliæ Dux, qui satis improvide
fese urbi incluserat, alios & alios fe-
ciales ad Carolum Regem decrevit, sup-
plices, ut ocius obseSSis suppétias adfer-
ret: Verum Rex, aut quod alieno Au-
relianensis periculo parum commotus es-
set, ac Novarriæ salutem suis rationibus
haud multum conferre existimaret, aut
forte quod expeditionis difficultate ab-
sterreretur, nonnisi molli brachio rem
agere cæperat, nec re ipsa tanto molimi-
ni

Secul. XV. ni par erat; quippe illius exercitus numero, ac viribus plurimum exhaustus
 A.C. 1495. lanquebat, ex adverso Fæderatorum copiæ plusquam triginta armatorum millia recensebant, atque insuper media earum pars, constans ex Germanis, quibus Imperator stipendia numerabat, cunctos aditus occupabat, ac summa solertia muniebat; nihilominus Rex ad Aureliæ Ducis libertatem animum adjecerat, cumque præstolaretur adventum decem millium Helvetiorum, qui Ductore Divisionensi Præfecto Regem comitarentur, ipse interea Asta Taurinum contendit.

§. LI.

Carolus ex Italia discedere a Pontifice jussus.

Cum Carolus Taurini ageret, ab Alessandro VI. summo Pontifice numerum exceptit, qui Sanctitatis suæ jussu Regi significaret, intra decem dierum spatum cum suis copiis ex Italia discederet, ac nulla mora suos omnes e Regno Neapolitano educeret, alioqui sub anathematis poena sese Romæ coram Pontifice susteret. Ast hanc citationem Rex promerita elusit responsione, remque potius in „ Neapoli redieram, ut Pontifici pedes „ reverenter oscularer, Romam veni,

*Guicciardini l. c.
Spont. ad
hunc an. n.¹⁹*